

er jo i Reglen Profutorer eller Inkassatorer ved Auktioner, og jeg ser egentlig ingen Grund hvorfor man skulde gaa ud fra, at Pengene gjennemsnitlig ere sikrere i disse Folks Hænder end i Retsbetjentenes. Men som sagt, de samme Betragtninger, som have ligget til Grund for Bestemmelsen om, at Staten var subsidiært ansvarlig for de Midler, der komme under Skifteforvalterens Hænder, kunde maatte ogjaa nok finde Anvendelse her. Nu vil jeg sige, at naar man skulde være konsekvant paa det Punkt, maatte man gaa meget længere; thi saa maatte man overhovedet opstille den Grundsætning, at naar saaledes private Folks Midler tvungent i Forhold til dem komme i Retsbetjentens Hænder i en eller anden Skikkelse, saa skulde Staten være subsidiært ansvarlig derfor. Der er samme Grund til, saa at foreslaa, at Staten f. Ex. skulde være ansvarlig for Sikkerhedsstillelsen til en Foged for at faa Arvest foretaget eller for de Midler, som under kriminel Undersøgelse selvstreres eller tages i Undersøgelsesdommerens Besiddelse. Det er et videregaende Princip, som jeg for Resten ikke har Noget imod. Jeg er selv tilbøielig til at mene og har ved tidligere Leiligheder udtalt, at jeg egentlig fandt, at Meget talte for, at Staten i saadanne Tilfælde var ansvarlig for Embedsmændene. Men saavidt vilde der vel ikke godt kunne være Tale om, at gaa i Anledning af dette Lovforslag, da det jo var at gaa langt udover dets Ramme. Men jeg tror, at hvis man skulde fra Rigsdagens Side ønske det, kan der ikke være særlig Betænkelighed ved for de Tilfælde, som dette Lovforslag omfatter, at gjøre en lignende Grundsætning gjældende som den, der er gjort gjældende i Skifteloven med Hensyn til Midler, der komme under Skifteforvalterens Hænder. Jeg kan saaledes i det Hele ikke skjønne rettere, end at det Allermeste af, hvad der er fremkommet her i Dag overfor dette Lovforslag, ikke ere Indvendinger af anden Bestaafenhed end at man nok maatte kunne enes om det, og at de forskjellige Ting, der ere bleve fremhevede her, ville kunne blive fyldestgjorte gennem den Behandling i det Udvalg, som formodentlig venter Lovforslaget.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling vedtoges uden Afstemning.

Høst: Jeg tillader mig at foreslaa, at Sagen henvises til et Udvalg paa 9 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges dette Forslag af Høst.

Formanden: Jeg veed, at man er forberedt paa endnu i Dag at kunne vælge Medlemmer til et saadant Udvalg, og at man ønsker, at det maatte kunne ske. Jeg vil derfor ikke have Betænkelighed ved at ansætte et nyt Møde til at afholdes om 10 Minutter, efter at dette Møde er sluttet, og Dagsordenen for et saadant Møde vil da være:

Valg af 9 Medlemmer til et Udvalg angaaende:

Forslag til Lov om Tvangsauktioner m. m.

Mødet hævet Kl. 4. 10.

Femtende Møde.

Tirsdagen den 12te November 1889, Kl. 4. 20.

Formanden: Da Protokollen, hvad der er ganske naturligt, ikke er færdig og altsaa ikke kan oplæses, vil den først senere blive ratificeret.

Efter Dagsordenen foretoges vi:

Valg af et Udvalg paa 9 Medlemmer til at behandle Forslag til Lov om Tvangsauktioner m. m.

Der afgaves 17 Stemmesedler, hvoraf 1 var blank og 2 ugyldige, da de ikke vare tilstrækkelig udfyldte.

Valgte bleve: Ahlesfeldt-Laurvig, Boesen, Erikstrup, Høst, R. Jørgensen, Ørenbøll, B. Pedersen, Thygesen hver med 44 og Larsen med 43 Stemmer.